

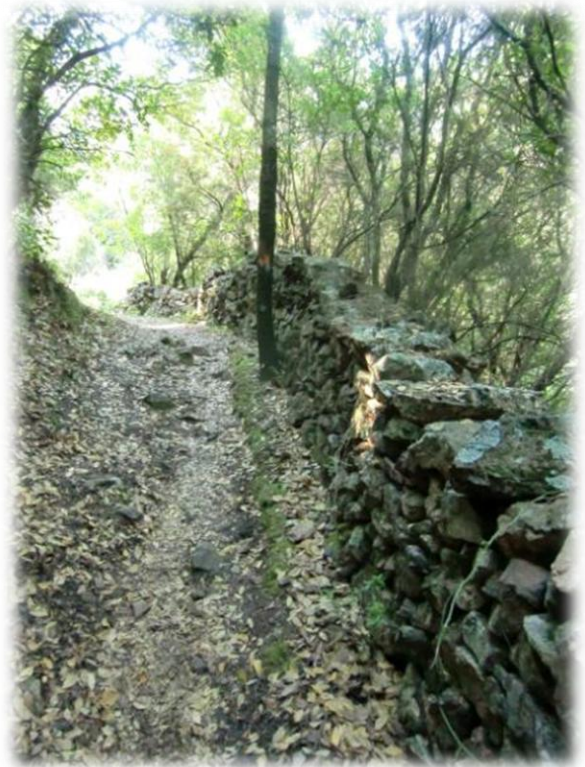
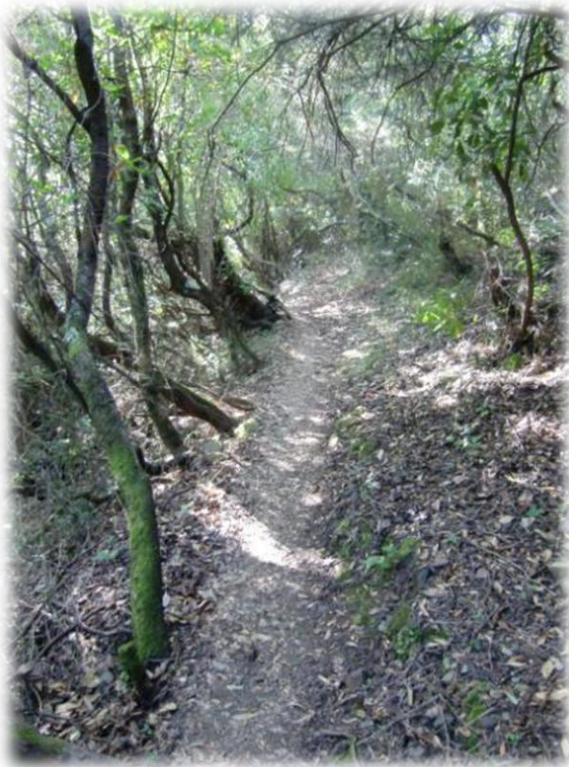

De Mare E Monti slingert zich van in het noordwesten van het eiland tussen de "*mare*" (zee) en de "*monti nord*" (noordelijke bergen). Je vind er grillige rotsformaties, slaperige bergdorpjes en geweldige panorama's.

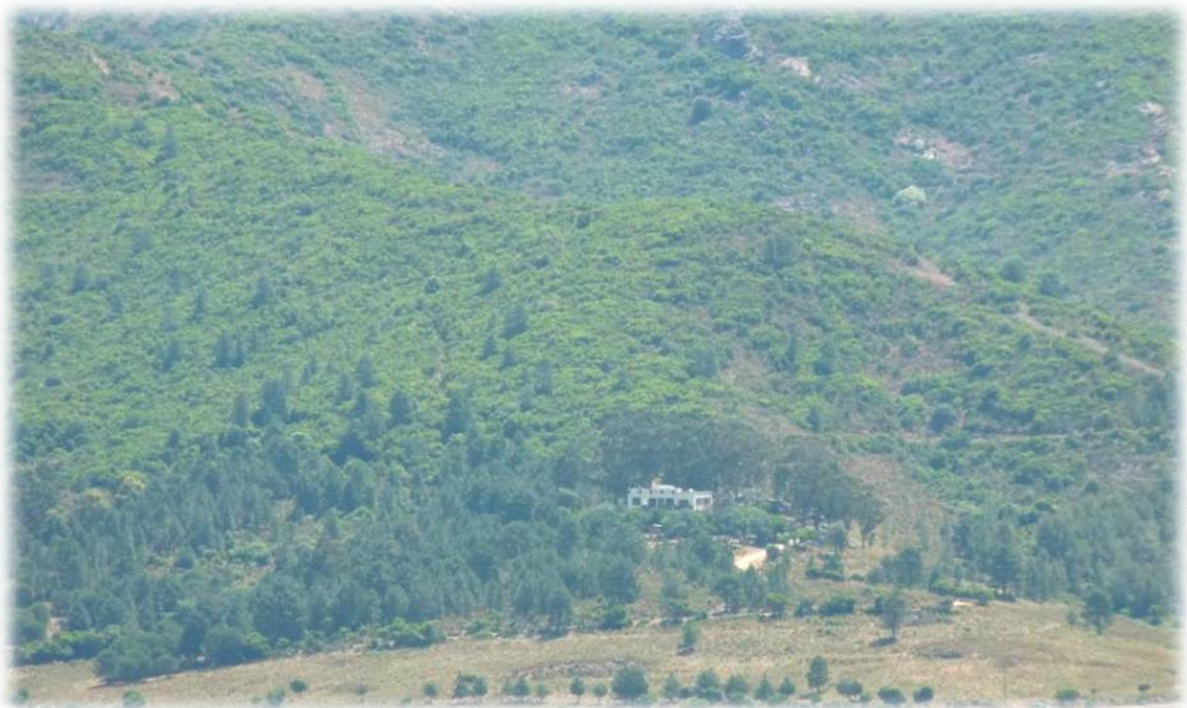

De Mare E Monti is tot 1153 m boven het zeeniveau gelegen. Klimmen en dalen is dus de boodschap, gelukkig minder dan bij de GR 20.

Onderweg kunnen we heel in de verte onze vakantiewoning zien tussen de groene bomen. Vroeger werden er druiven geteeld. De man deed het werk op het veld en de vrouw deed de wijnverkoop.

Het toerisme is voor Corsica een belangrijke bron van inkomsten. Er zijn 230 campings, van zeer eenvoudig tot heel luxueus met veel voorzieningen. Verder zijn er ook veel vakantieparken, appartementen en hotels.

Aan het eind van de Fango-delta, is een zoetwaterreservoir met waterlelies, diverse soorten watervogels en waterschildpadden. Je kan hier kano's huren en op deze wijze het natuureservaat verkennen (ongeveer 1 uur).

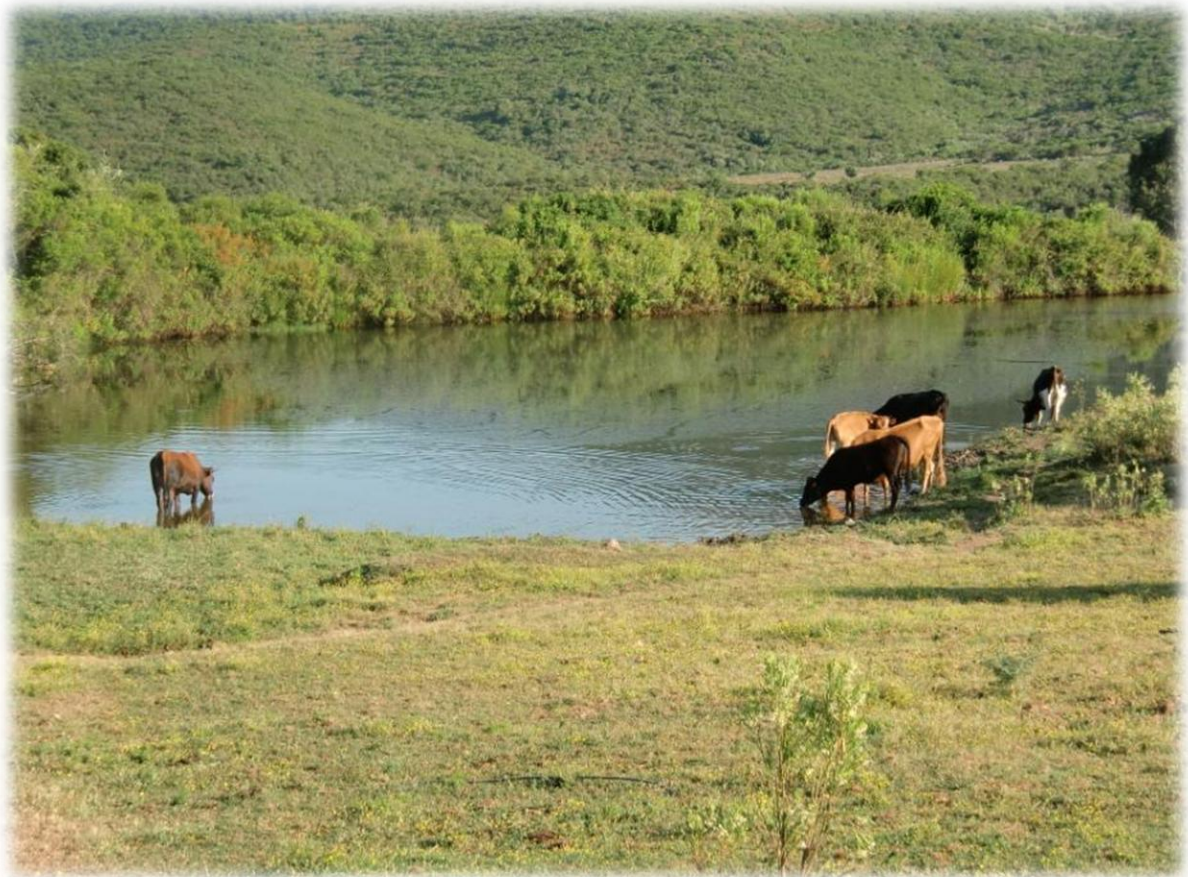

Het Corsicaanse bier heet Pietra. Het wordt gemaakt van kastanjes. Deze vruchten worden hier verwerkt in zowat alles wat eetbaar is: confituur, ijs, pudding, koekjes, snoepjes... Zelfs het meel bevat kastanjes, een gewoonte die ontstond toen er ooit een graantekort was.

's Avonds laat ik mij verwennen. Ik neem dan plaats op het terras en terwijl Myriam mij een koel biertje uitschenkt masseert Michel mijn schouders en Guido masseert mijn voeten. Josine zorgt wat voor afkoeling met het blad van een palmboom. Ook Guido wordt verwend allen vindt hij niemand die zijn voeten wil masseren.

En uiteraard zorgen de dames terug voor een lekkere maaltijd en genieten we nadien nog wat na op het terras en kijken we naar, alweer, een mooie zonsondergang.

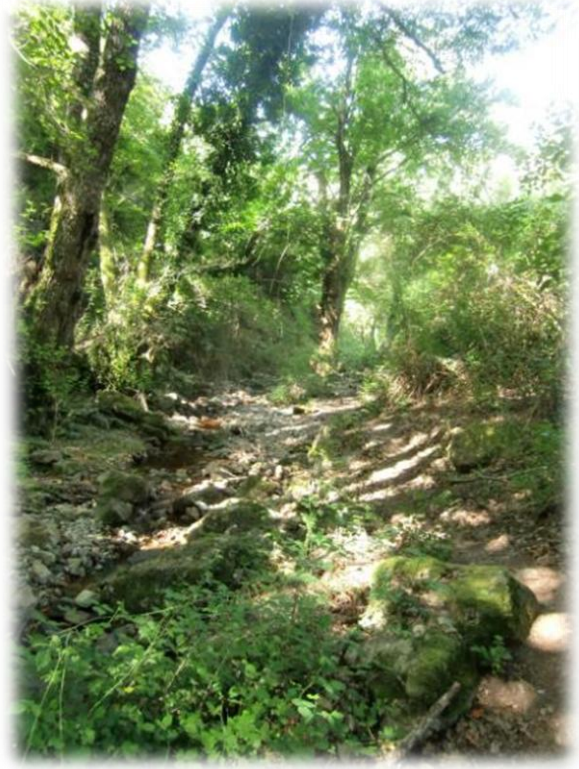

Maandag 9 juni 2014

- Van : Galeria 40 m
- Naar : Bocca Di Palmarella 480 m
- Afstand : 9 km
- Stijgen : 800 m
- Dalen : 400 m
- Duur : 5 uur

Een hoopje stenen in de bergen geeft de weg aan en is eigenlijk een soort wegwijzer, vooral zeer doeltreffend als het gesneeuwd heeft en bij mist. Men noemt dit een steenmannetje.

Steenmannetjes komen wereldwijd voor. In het verleden zouden reizigers, die onherbergzame gebieden doorkruisten, de gewoonte hebben gehad om onderweg stenen op te rapen en toe te voegen aan het eerstkomende steenmannetje dat ze tegenkwamen. Men loopt van het ene steenmannetje naar het volgende (zichtbare) steenmannetje.

We komen op een col van waaruit we zicht hebben op een gedeelte van de kronkelende weg D81. Deze weg dienen we nagenoeg iedere dag te nemen. De ene bocht volgt op de andere.

De maquis staat nu in volle bloei. Deze struiken groeien het liefst in een rotsachtige, droge omgeving. Het is een ietwat housterige struik met scherpe punten.

Het Corsicaans is de lokale Romaanse taal. Dit is een sterk door het Frans beïnvloed Toscaans (dus: Italiaans), dat als aparte regionale taal erkend wordt door de Franse overheid.

Dinsdag 10 juni 2014

We nemen vandaag onze tweede rustdag. Dan kan de teen van Myriam wat beter genezen.

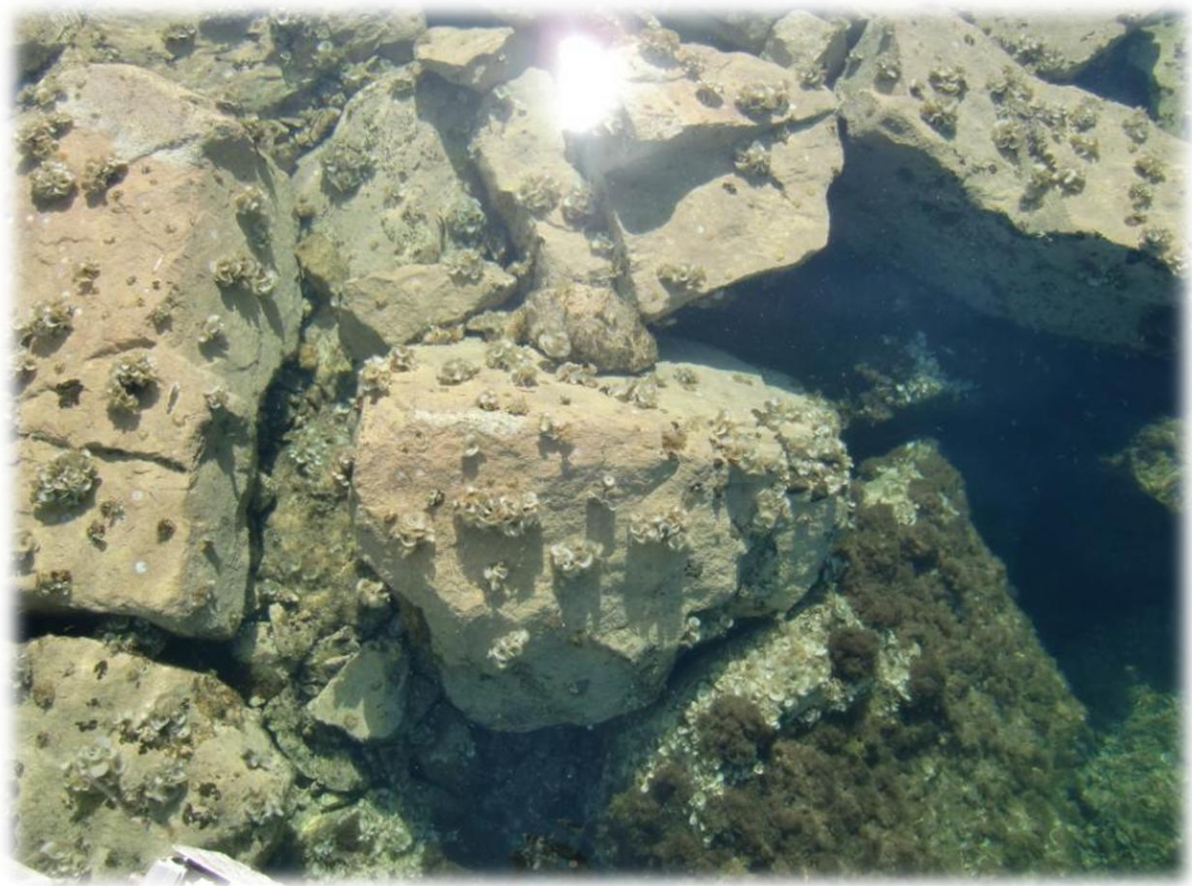

Met de gehele groep doen we een boottochtje naar het natuurreseervaat Scandola. Het ligt op slecht 20 minuten varen van de Golf van Galéria.

Op sommige plaatsen zijn de stenen en de rotsen onder water bedekt met witte algen.

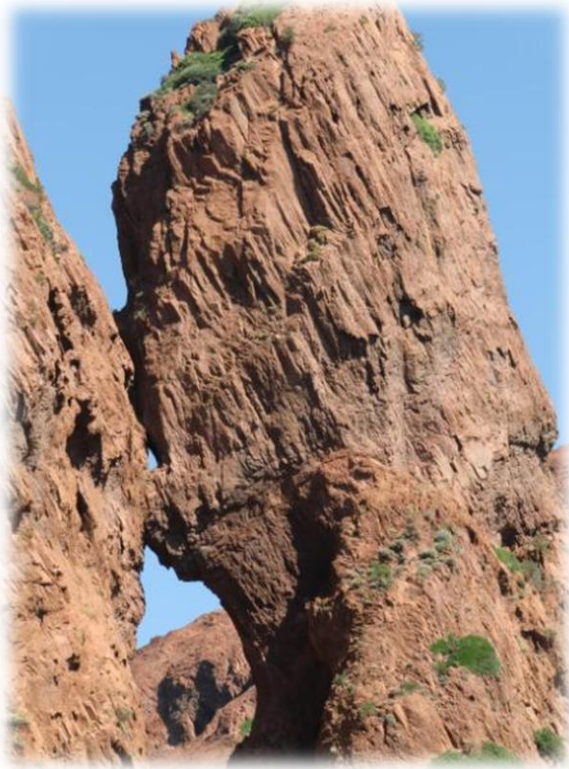

Het natuurreservaat is 19,19 km², waarvan 9,19 km² land en 10 km² water, opgericht in december 1975 en ligt in het Regionale Park Corsica. Het park en het reservaat zijn door de UNESCO aangewezen als Werelderfgoed in 1983.

Dit noemt men de kussende rotsen. En inderdaad met wat verbeelding lijkt het of er twee hoofden elkaar kussen.

De hoekige en steile kliffen bevatten veel grotten en worden geflankeerd door steile rotsen en bijna ontoegankelijke eilandjes en krekens.

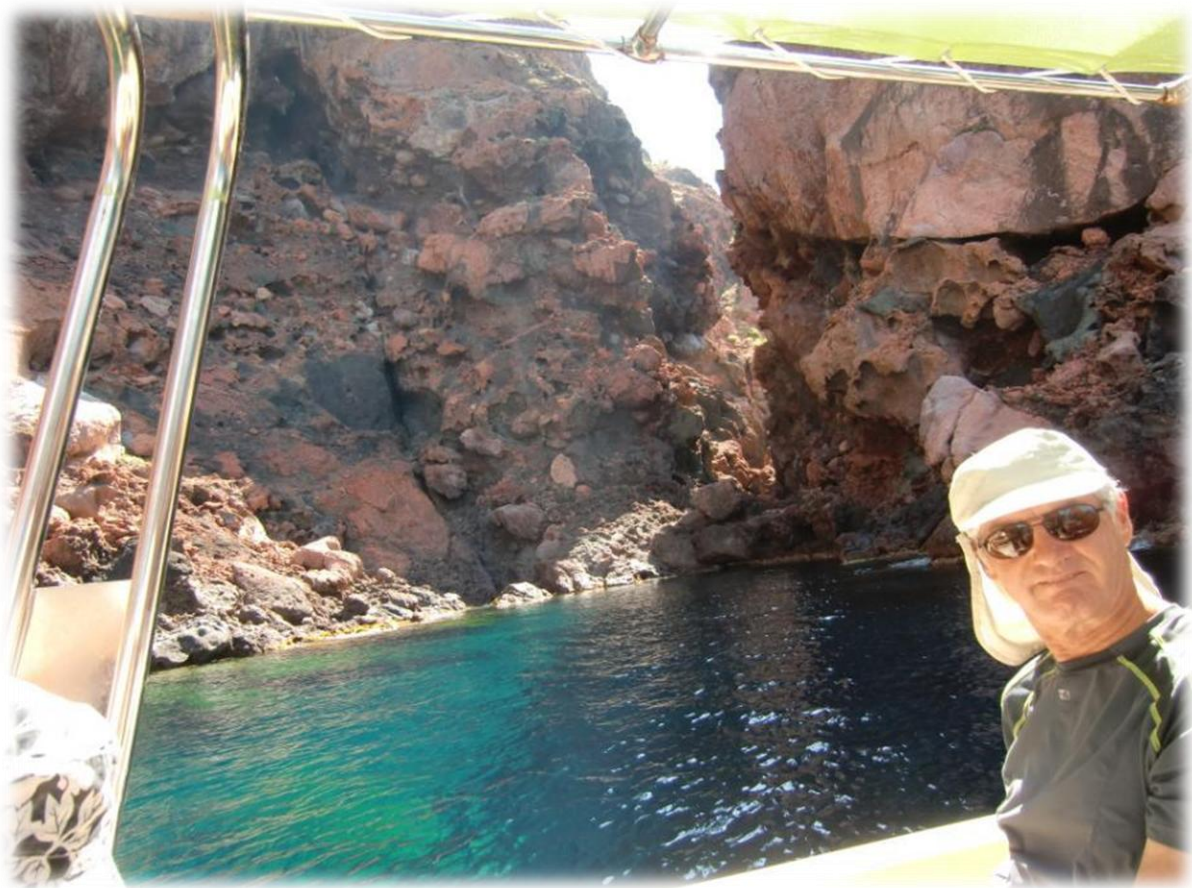

De kustlijn is ook bekend om haar rode kliffen, sommige tot 900 meter hoog, zandstranden en voorgebergtes.

In 1930 werd een wet van kracht die vernietiging of verandering verbood. Het Scandola-natuurreservaat wordt streng beschermd om het gebied in haar oorspronkelijke staat terug te brengen. De rode bol is eveneens een alg en wordt zeetomaat genoemd.

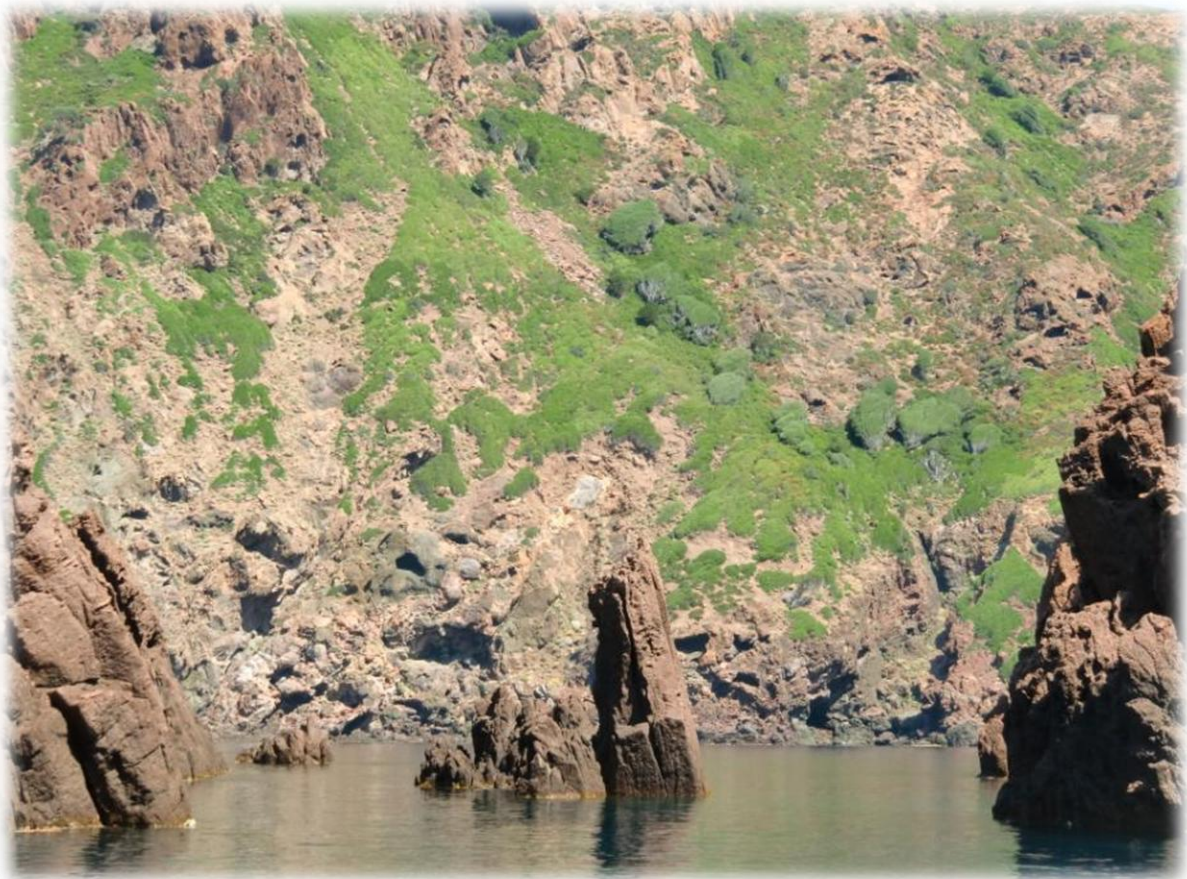

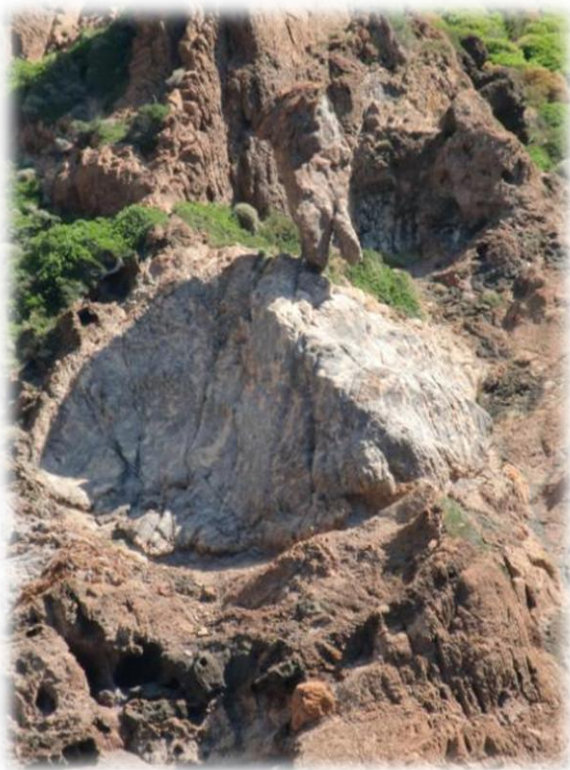

We hebben het geluk gehad om een visarend van heel nabij te zien. In dit reservaat zitten ongeveer 70 koppeltjes visarenden. Ze kunnen tot 8 meter diep duiken om hun prooi te vangen.

De visarend is een vrij kleine arend die graag boven water stilstaand 'bidt' en dan met uitgestoken klauwen op een vis duikt. Hij is relatief sterk gezien zijn grootte en kan prooien pakken bijna even zwaar als hijzelf.

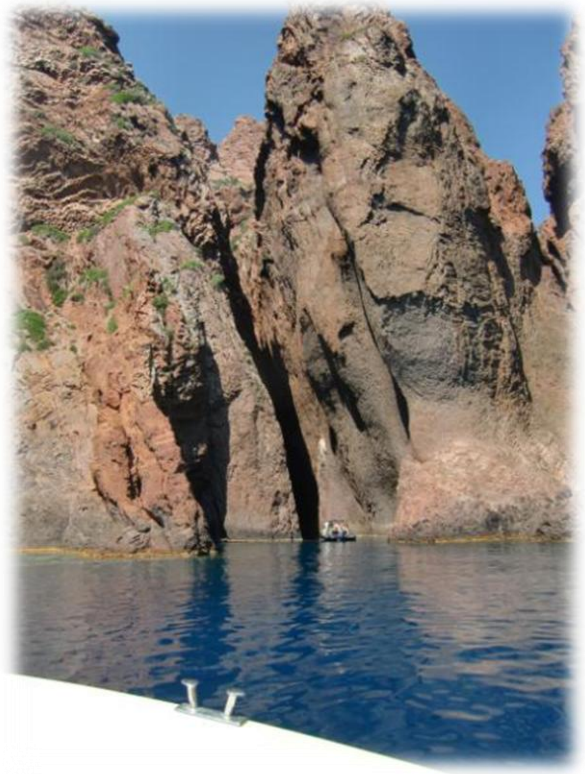

De visarend is in vlucht goed te herkennen door zijn geheel witte onderkant, zijn chocoladebruine bovenkant en zijn enigszins 'geknikte' vleugels. Door het oog loopt een donkere streep. Het verenkleed is bij beide geslachten gelijk. De lichaamslengte is zo'n 55 cm en de spanwijdte bedraagt 150 tot 170 cm en het gewicht 1,5 tot 2 kg. De vrouwtjes zijn iets groter en zwaarder.

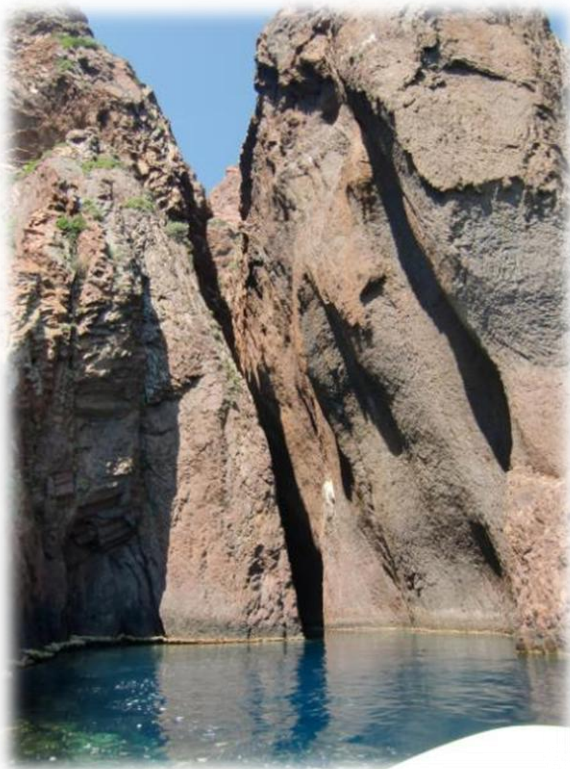

De visarend eet vrijwel uitsluitend vis en is vooral bij beboste meren, rivieren of de zee kust te vinden. Ze vliegen over het wateroppervlak op zoek naar een prooi die zich vlak onder het wateroppervlak bevindt.

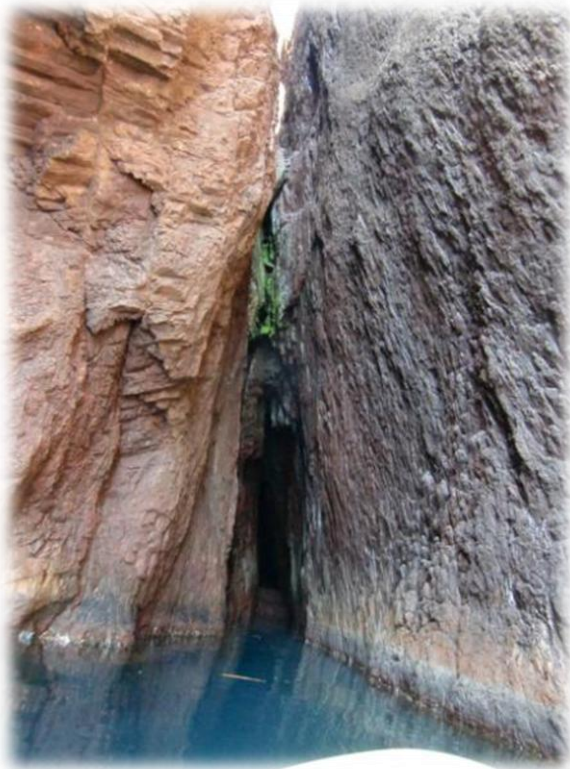

Wanneer er een vis wordt gezien, duikt de arend met zijn kop vooruit naar beneden, en op het laatste moment gooit hij zijn poten naar voren om de vis te pakken. Zijn klauwen zijn vlijmscherp en op de poten zitten kleine stekels, zodat de visarend zijn glibberige prooi beter kan vastpakken.

De visarend stelt betrekkelijk weinig eisen aan zijn leefgebied. Belangrijk is visrijk water; dat kunnen langzaam stromende rivieren, heldere meren of zee-kusten zijn. Verder moet er een plek zijn om te nestelen, zoals hoge bomen, rots-wanden, onbewoonde eilandjes of door mensen gemaakte palen met platformen.

Het park heeft een enorm aanbod van verschillende plantensoorten, zeldzame vogels en een overvloed aan onderwaterfauna. Er zijn 450 soorten algen en 125 vissoorten die allen worden beschermd. Je mag er niet vissen, niet langer dan 24 uur aanmeren en geen fauna en flora meenemen.

Na de middag hebben we nog wat tijd over en gaan we in het dorp de rivier opzoeken om er te zwemmen. Beide dames en Michel nemen een duik in het klaarheldere water.